

“กรณีศึกษาเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล”

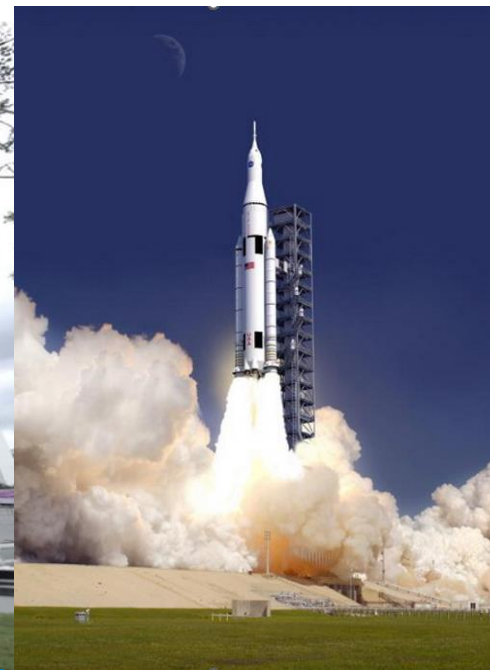
กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

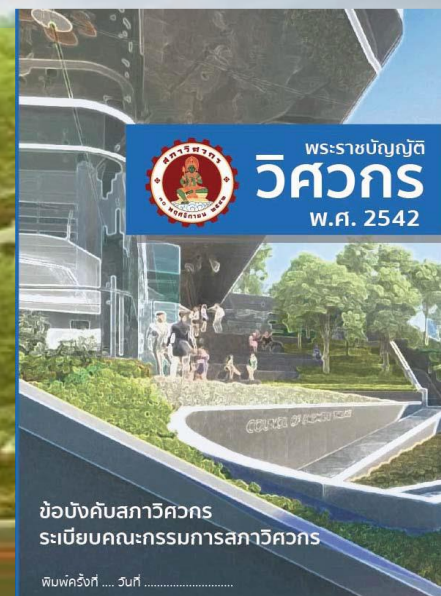
นายชัชวาลย์ คุณคำชู

(กรรมการจรรยาบรรณ)

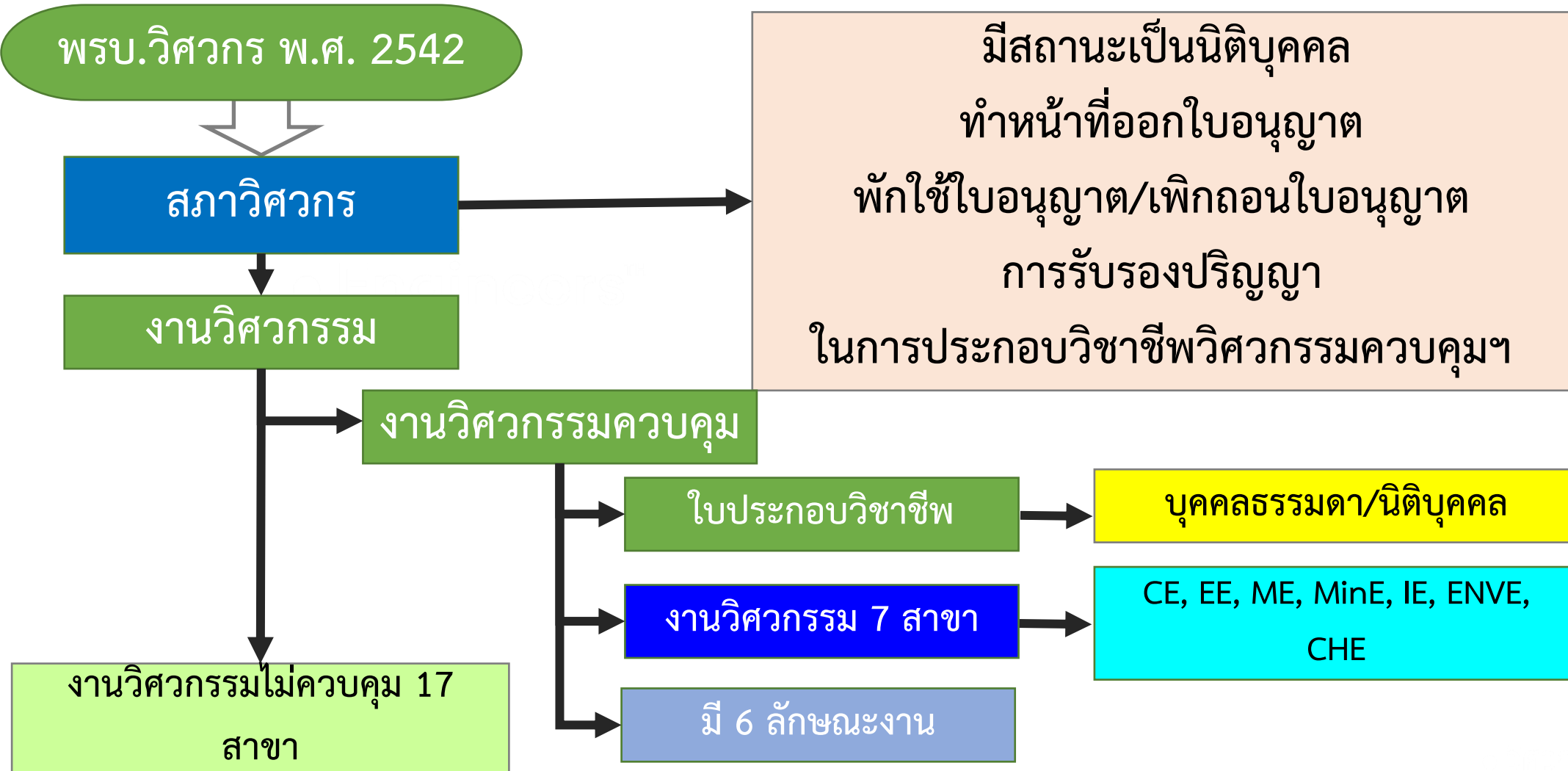
วิศวกรเป็นผู้สร้าง

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

การประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
จะต้องปฏิบัติงานด้วย
ความระมัดระวังมากกว่าบุคคล
ทั่วไป

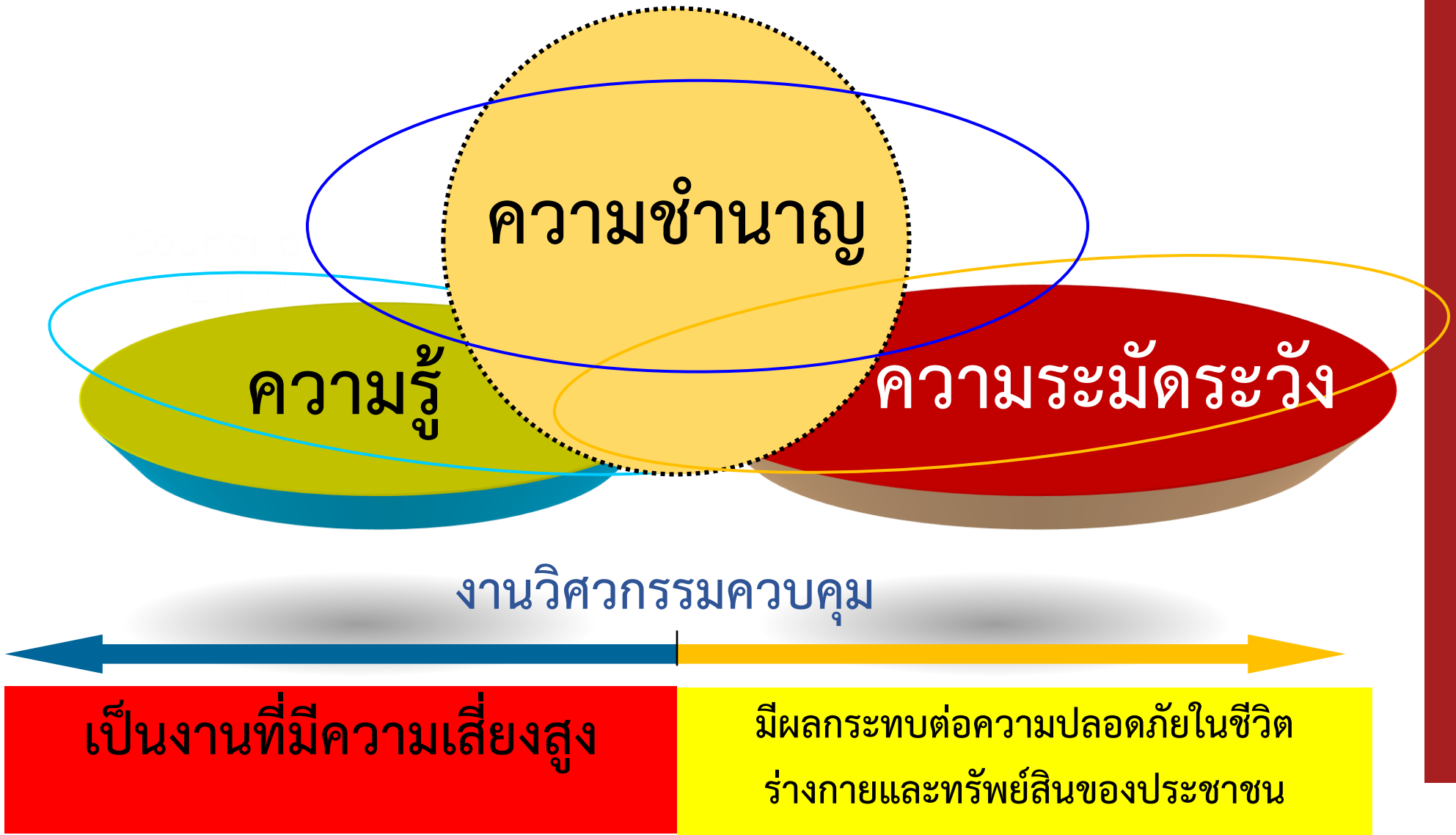

อาชีพ

ผู้มีวิชาชีพ

การประกอบวิชาชีพ “วิศวกรรมควบคุม”

ระดับใบอนุญาตฯกับขอบเขตงาน

ระดับใบอนุญาตฯ	ขอบเขตความสามารถ
• วุฒิวิศวกร	ทำได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด
• สามัญวิศวกร	งาน ประเภท และขนาดที่ทำได้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกร
• ภาควิศวกร	งาน ประเภท และขนาดที่ทำได้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกร
• ภาควิศวกรพิเศษ	ทำงานได้เฉพาะตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ เท่านั้น

กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

๑. กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕
๒. ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๖๖
๓. กระทรวงแรงงาน กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔
๔. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำและหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน พ.ศ. ๒๕๔๙
๕. ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบ การเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรม และวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

กฎกระทรวง กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2565

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

- (๑) กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐
- (๒) กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐

กฎกระทรวง

กำหนดสาขาวิชาชีพอิสระและวิชาชีพอิสระควบคุม

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “วิชาชีพอิสระ” และ “วิชาชีพอิสระควบคุม” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพอิสระและวิชาชีพอิสระควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพอิสระและวิชาชีพอิสระควบคุม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพอวิศวกรรมและวิชาชีพอวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2565

ข้อ 3 ให้สาขาวิศวกรรมอื่นดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพอวิศวกรรม

1. วิศวกรรมเกษตร

2. วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

3. วิศวกรรมเคมี

4. วิศวกรรมชายฝั่ง

5. วิศวกรรมชีวการแพทย์

6. วิศวกรรมต่อเรือ

7. วิศวกรรมบำรุงรักษาอาคาร

8. วิศวกรรมป้องกันอัคคีภัย

9. วิศวกรรมปิโตรเลียม

10. วิศวกรรมพลังงาน

11. วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์

12. วิศวกรรมยานยนต์

13. วิศวกรรมระบบราง

14. วิศวกรรมสารสนเทศ

15. วิศวกรรมสำรวจ

16. วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

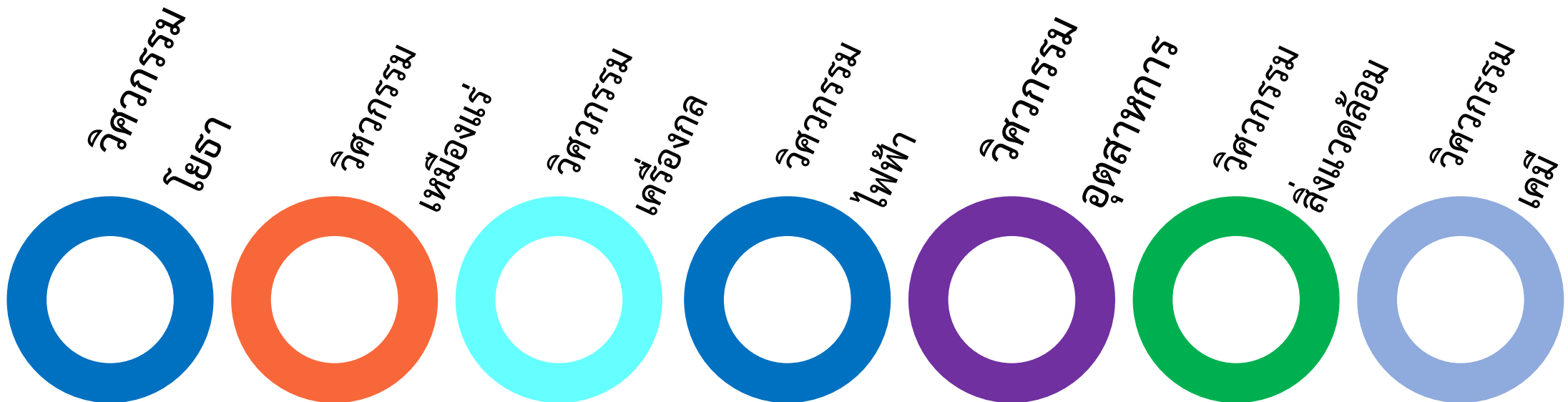
17. วิศวกรรมแหล่งน้ำ

18. วิศวกรรมอากาศยาน

19. วิศวกรรมอาหาร

วิศวกรรมควบคุม (ข้อ 4)

ให้วิชาชีพวิศวกรรมในสาขาดังต่อไปนี้ เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“งานวิศวกรรมควบคุม”

งาน

ประเภท

ขนาด

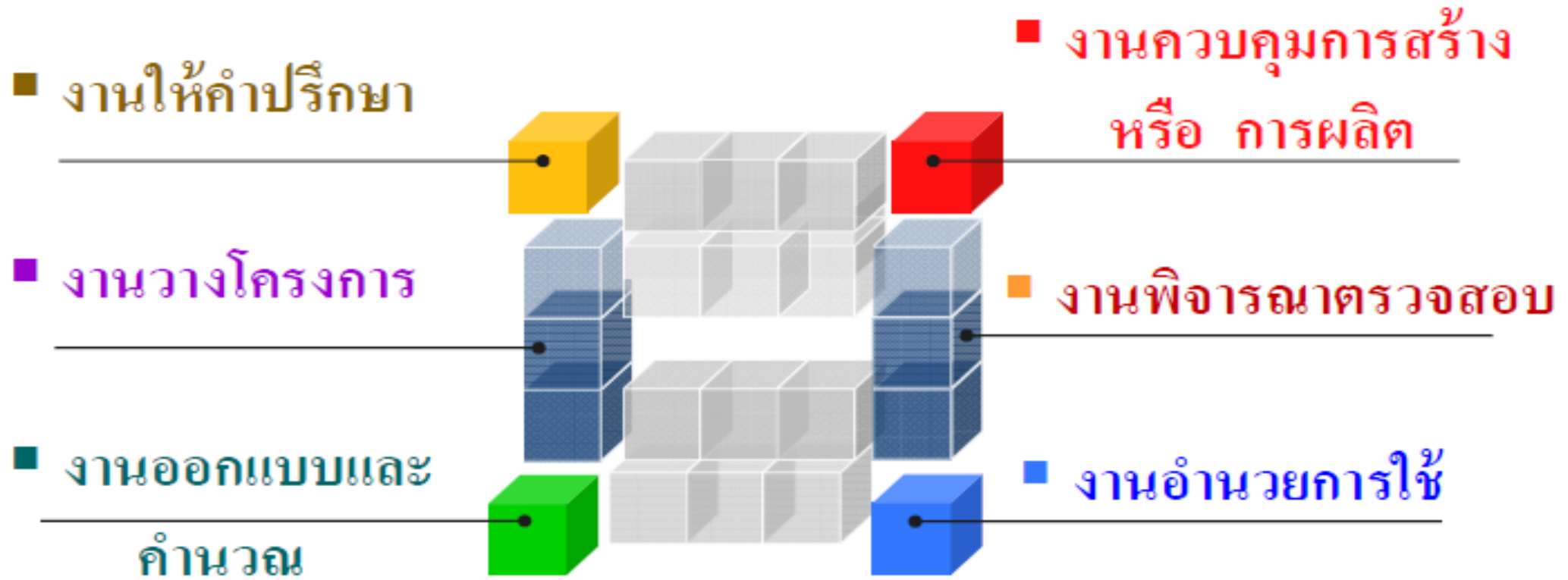

กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพอวิศวกรรม
และวิชาชีพอวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2565

งาน

ลักษณะงานวิศวกรรมควบคุม

การประกอบวิชาชีพอวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขามี 6 ลักษณะงาน ดังนี้

ความปลอดภัย ในงานก่อสร้าง

13 สิงหาคม 2536 โรงแรมที่จังหวัดนครราชสีมา ถล่มลงมาอย่างรุนแรงและฉับพลัน โดยเฉพาะส่วนที่ ต่อเติมจากเดิม 3 ชั้นเป็น 6 ชั้น คงเหลือไว้เฉพาะอาคารสร้างใหม่ด้านหน้าส่วนที่เป็นโถงลิฟท์ ส่วนด้านในซึ่งเป็นอาคารที่ต่อเติมจาก 3 ชั้น เป็น 4 ชั้น ได้ถูกจุดให้พังทลายเข้าส่วนกลาง การพังทลายจะมีลักษณะที่เสาถูกทำลายจนหมดทุกชั้น ทำให้พื้นและคานของอาคารทั้ง 6 ชั้น ร่วงลงมากองซ้อนๆ กัน เหลือความสูงเพียงประมาณ 5 เมตร เท่านั้น

ในขณะเกิดเหตุได้มีผู้อยู่ในอาคาร 379 คน

ความปลอดภัยด้านอัคคีภัย

ไฟไหม้ “ซานติก้าผับ” ต้อนรับปีใหม่ 2552

- ไม่มีระบบป้องกันอัคคีภัยในสถานบริการ
- มีการปลอมลายมือชื่อสถาปนิก
และวิศวกรผู้ควบคุมงานก่อสร้าง

ประเภท

เครื่องจักรกล

เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น

ภาชนะรับแรงดัน

เตาอุตสาหกรรม

เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็น

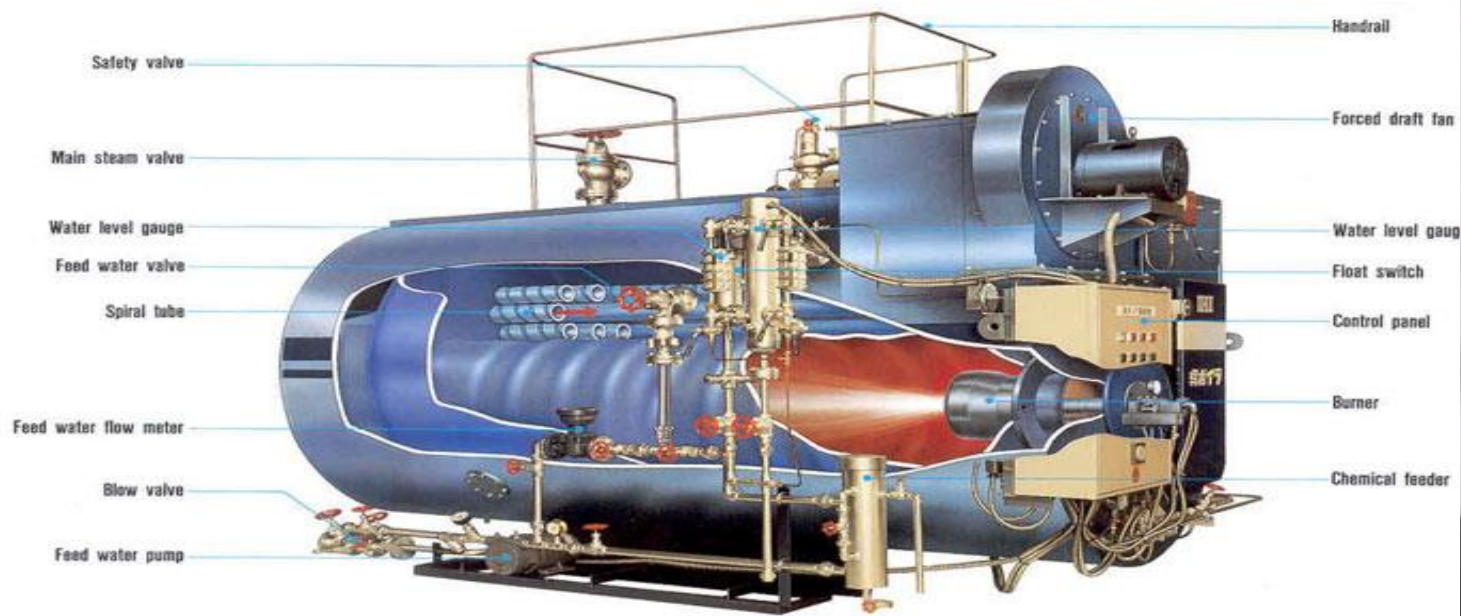
ระบบของไหลในท่อรับแรงดัน หรือสุญญากาศ

ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย

การจัดการพลังงาน

ตัวอย่างของงานวิชาชีพอวิศวกรรมควบคุม

สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน
หรือเตาอุตสาหกรรม

เครื่องปรับอากาศหรือ
เครื่องทำความเย็น

หม้อไอน้ำระเบิด

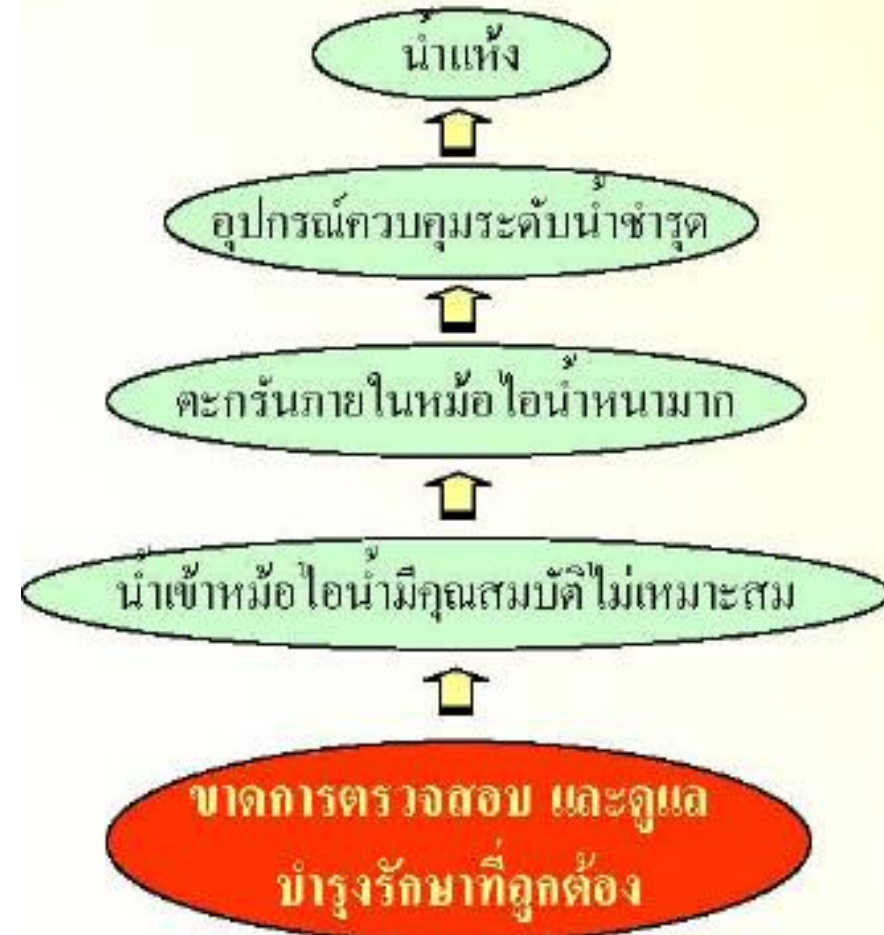

โรงงานอาหารทะเลแช่แข็ง
และบรรจุกระป๋อง

โรงงานผลิตถุงมือยางแพทย์

สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ

เครื่องปรับอากาศ

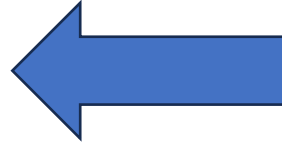
เครื่องปรับอากาศ

รถติดตั้งก๊าซ CNG ระเบิด

การติดตั้งในศูนย์บริการ
ที่ไม่ได้มาตรฐาน

ไม่มีวิศวกรควบคุม

COOLING TOWER

การระบายควันห้องครัว

ท่อลม

การระบายอากาศ

การตรวจจับควันในระบบปรับอากาศ

เครื่องดับเพลิงมือถือ

ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ

ท่อขึ้น ถังเก็บน้ำสำรอง
เพื่อการดับเพลิง

เครื่องสูบน้ำดับเพลิง

ตู้สายฉีดน้ำดับเพลิงที่มี
หัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิง
ของพนักงานดับเพลิงได้

หัวรับน้ำดับเพลิงจากนอก
อาคารเติมเข้าระบบ

Pyrogen Rack installation

๒. ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยหลักเกณฑ์และ
คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
แต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล
พ.ศ. ๒๕๖๖

**ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ
ของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล
พ.ศ. 2566**

**ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ
คุณสมบัติของผู้ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
แต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. 2551**

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพอิสระและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่
๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล
เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพอิสระและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๖๕

(๑) งานวางโครงการ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันทุกขนาด เว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ง) เตาอุตสาหกรรมทุกขนาดที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๘๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะดังนี้

๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ในระบบที่มีขนาดทำความเย็นหรือความร้อนไม่เกิน ๙,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ซ) การจัดการพลังงาน ทำได้ทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

- (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง
- (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง
- (ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง
- (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา
- (จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อน ที่มีลักษณะดังนี้

๑) การสร้างหรือการผลิตหรือการซ่อมหรือการดัดแปลงที่มีขนาดทำความเย็นหรือทำความร้อนไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การติดตั้งหรือการรื้อถอนหรือการเคลื่อนย้ายทุกขนาด

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทำได้ทุกประเภทและทุกขนาดตาม (๒) (๓) (๔) และ (๖)

ของกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

- (ก) ระบบเครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์
- (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องหรือในระบบที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง
- (ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือมีปริมาตรไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง
- (ง) เตาอุตสาหกรรม ที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อนรวมไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์
- (จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อนทุกขนาด
- (ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ หมายความว่ารวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป
- (ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด
- (ซ) การจัดการพลังงาน ทำได้ทุกขนาด

ข้อ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา
วิศวกรรมเครื่องกล

ระดับวุฒิวิศวกร

ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

ได้ทำงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

(๑) งานให้คำปรึกษา

ตาม (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ทุกประเภทและทุกขนาด

(ก) เครื่องจักรกล กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

- ๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป
- ๒) มีขนาดกำลังตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อโครงการขึ้นไป
- ๓) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป
- ๔) ใช้งานในอาคารที่สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

- ๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป
- ๒) ใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป
- ๓) มีอัตราความร้อนตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ต่อโครงการขึ้นไป
- ๔) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป
- ๕) ใช้งานในอาคารที่สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ค) ภาระรับแรงดัน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

- ๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป
- ๒) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป
- ๓) ใช้งานในอาคารที่สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ง) เตาอุตสาหกรรม กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป

๒) ใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป

๓) มีอัตราความร้อนตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ต่อโครงการขึ้นไป

๔) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตาราง
เมตรขึ้นไป

๕) ใช้งานในอาคารที่สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคน
ขึ้นไป

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อน
กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

- ๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป
- ๒) มีขนาดทำความเย็นหรือความร้อนตั้งแต่ ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อ
โครงการขึ้นไป

(จ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

- ๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป
- ๒) มีขนาดกำลังของไหลตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
- ๓) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป
- ๔) ใช้งานในอาคารที่สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ข) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัย กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๑) มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป

๒) ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(ค) การจัดการพลังงาน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๑) มีการใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป

๒) มีการใช้พลังงานความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป

(๒) งานวางโครงการ

(ซ) การจัดการพลังงาน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

- ๑) มีการใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป
- ๒) มีการใช้พลังงานความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป

- (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป
- (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นทุกขนาด
- (ค) ภาชนะรับแรงดันทุกขนาด
- (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนตั้งแต่ ๔๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

- (จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อน
กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้
- ๑) มีการออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ที่มีขนาดทำความ
เย็นหรือความร้อน ตั้งแต่ ๒๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป
 - ๒) มีการออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบที่มีขนาดทำความเย็นหรือ
ความร้อนตั้งแต่ ๗๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(๓) งานออกแบบและคำนวณ

(จ) ระบบของไหลในท่อแรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๑) มีความดันเกจของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป

๒) มีสุญญากาศเกจต่ำกว่าลบ ๕๐ กิโลปาสกาล

(ข) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยที่ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป

(๓) งานออกแบบและคำนวณ

(ซ) การจัดการพลังงาน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๑) มีการใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป

๒) มีการใช้พลังงานความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป

- (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป
- (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้
 - ๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป
 - ๒) มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องขึ้นไป
- (ค) ภาชนะรับแรงดัน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้
 - ๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป
 - ๒) มีปริมาตรตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อหน่วยขึ้นไป

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนตั้งแต่ ๔๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อนที่มีขนาดทำความเย็น หรือความร้อนตั้งแต่ ๗๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป หรือรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(จ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๑) มีความดันเกจของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป

๒) มีสุญญากาศเกจต่ำกว่าลบ ๕๐ กิโลปาสกาล

(ข) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยที่ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) ตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ขนส่งที่บุคคลสามารถเข้าไปโดยสาร
ได้ ทุกขนาด

(ค) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันสำหรับแก๊สเชื้อเพลิงใน
ยานพาหนะทุกขนาด

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ หรือที่มีขนาดกำลัง ๒๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป

๒) มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อ ชั่วโมง ต่อเครื่องขึ้นไป

(ค) ภาชนะรับแรงดัน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๑,๓๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป

๒) มีปริมาตรตั้งแต่ ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อหน่วยขึ้นไป

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนตั้งแต่ ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์
ต่อเตาขึ้นไป

- (จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อนที่มีขนาดทำความเย็น หรือความร้อนรวมกันตั้งแต่ ๑,๗๕๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
- (ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้
- ๑) มีความดันเกจของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป
 - ๒) มีสุญญากาศเกจต่ำกว่าลบ ๕๐ กิโลปาสกาล
- (ช) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยที่ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป

(๗) การจัดการพลังงาน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

- ๑) มีการใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป
- ๒) มีการใช้พลังงานความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

ระดับสามัญวิศวกร

ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

- (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง
- (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือ อัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง
- (ค) ภาชนะรับแรงดันทุกขนาด เว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป
- (ง) เตาอุตสาหกรรมทุกขนาดที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๘๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา
- (จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะดังนี้

- ๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาด ทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง
- ๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ในระบบที่มีขนาด ทำความเย็นหรือความร้อนไม่เกิน ๙,๐๐๐ กิโลวัตต์
- (ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย

ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

- (ซ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทำได้ทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

- (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง
- (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง
- (ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตร ไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง
- (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา
- (จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อน ที่มีลักษณะดังนี้
 - ๑) การสร้างหรือการผลิตหรือการซ่อมหรือการดัดแปลงที่มีขนาดทำความเย็น หรือทำความร้อนไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง
 - ๒) การติดตั้งหรือการรื้อถอนหรือการเคลื่อนย้ายทุกขนาด
- (ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม วัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป
- (ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบ

ทำได้ทุกประเภทและทุกขนาดตาม

(๒)

(๓)

(๔)

และ

(๖) ของกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.

๒๕๖๕

(๕) งานอำนวยการใช้

(ก) ระบบเครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องหรือในระบบ ที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือมีปริมาตร ไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรม ที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อนรวมไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อนทุกขนาด

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ซ) การจัดการพลังงาน ทำได้ทุกขนาด

ข้อ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น
ผู้ประกอบวิชาชีพ

วิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

ระดับภาคีวิศวกร

ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังรวม ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีมูลค่าไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่ใช้ความร้อนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านเมกะจูลต่อปี หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคาร ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่ใช้งานในอาคาร ที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีอัตรา ความร้อนไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อโครงการ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีมูลค่า ไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบไม่เกิน ๑,๗๕๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคาร ที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีมูลค่าไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาท ต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังของไหล ของระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคาร ที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ ไม่เกินห้าร้อยคน

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ หรือโฟมสำหรับดับเพลิง ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีพื้นที่ป้องกัน อัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(ซ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ต่อโครงการหรือใช้ความร้อน ไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปีต่อโครงการ

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง เว้นแต่เครื่องจักรกล สำหรับลิฟต์หรือบันไดเลื่อน หรือปั้นจั่นขนาดกำลังไม่เกิน ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตร ไม่เกิน ๓ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง เว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม วัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะ ดังนี้

๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาด ทำความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ที่มีขนาดทำความเย็น ไม่เกิน ๓๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ ดังนี้

๑) ที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล หรือ

๒) สุญญากาศเกจไม่ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษ หรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึง สารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ ก๊าซหรือโฟม เป็นต้น ที่มูลค่ารวมกันไม่เกิน ๗.๕ ล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัย ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(ซ) การจัดการพลังงานขนาดไม่เกิน ๑ เมกะวัตต์ หรือใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

- (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง
- (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง
- (ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีปริมาตร ไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง
- (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา
- (จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีขนาด ทำความเย็นหรือทำความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือรวมไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ เว้นแต่สารทำความเย็นเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป
- (ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ ดังนี้
 - ๑) ที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาลต่อระบบ หรือ
 - ๒) สุญญากาศเกจไม่ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษ หรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึง สารทำความเย็นทั่วไป
- (ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

- (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง
- (ข) ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ขนส่งที่บุคคลสามารถเข้าไปโดยสารได้ทุกขนาด
- (ค) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันสำหรับแก๊สเชื้อเพลิงในยานพาหนะทุกขนาด
- (ง) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

Council of
Engineers™

- (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ
- (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือ ที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง หรือที่มีขนาดรวม ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง
- (ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือมีปริมาตร ไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง
- (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อนรวมไม่เกิน ๖,๐๐๐ กิโลวัตต์
- (จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นหรือทำความร้อน ของระบบไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์
- (ช) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ ดังนี้
 - ๑) ที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึง สารทำความเย็นทั่วไป
 - ๒) สุญญากาศเกจ ไม่ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึง สารทำความเย็นทั่วไป
- (ซ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด
- (ฌ) การจัดการพลังงานสถานประกอบการที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์ หรือใน ๑ ปี ใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านเมกะจูล

ข้อ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุ
ไว้ในใบอนุญาต

๓. กระทรวงแรงงาน

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร
จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
เกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ

พ.ศ. ๒๕๖๔

๓. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ

หน้า ๓
เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๕๒ ก ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับก่อให้เกิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม ก๊าซ แสงอาทิตย์ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ ล้อดันกำลัง รอก สายพาน เผลา เพื่อง หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้งเครื่องมือกล

“เครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร” หมายความว่า ส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ที่ออกแบบหรือติดตั้งไว้ในบริเวณที่อาจเป็นอันตรายจากเครื่องจักรเพื่อช่วยป้องกันอันตรายแก่บุคคลที่ควบคุมหรืออยู่ในบริเวณใกล้เคียง

“เครื่องปั๊มโลหะ” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้สำหรับการปั๊ม ตัด อัด เติมน หรือขึ้นรูป ชิ้นส่วนโลหะหรือวัสดุอื่น

“รอกยก” หมายความว่า รถที่ติดตั้งอุปกรณ์ไว้สำหรับการยกหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของ เช่น พอร์คลิฟต์ (forklift) หรือรถที่ทำงานในลักษณะเดียวกัน

“ลิฟต์โดยสาร” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้สำหรับบุคคลโดยสารหรือขนส่งวัสดุสิ่งของขึ้นลง ระหว่างชั้นต่าง ๆ ของอาคาร ยานพาหนะ หรือโครงสร้างอื่น

หน้า ๔
เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๕๒ ก ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

“ลิฟต์ขนส่งวัสดุ” หมายความว่า เครื่องจักรใช้เฉพาะขนส่งวัสดุสิ่งของขึ้นลงระหว่างชั้นต่าง ๆ ของอาคาร ยานพาหนะ หรือโครงสร้างอื่นที่ไม่ใช่สำหรับบุคคลโดยสาร

“เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง” หมายความว่า เครื่องจักรที่ออกแบบเฉพาะใช้สำหรับยก เคลื่อนย้ายคนขึ้นไปทำงานบนที่สูงหรือที่ต่างระดับอย่างปลอดภัย เช่น รถกระเช้า กระเช้าเขวน หรือกระเช้าแบบกรรไกร

“รอก” หมายความว่า อุปกรณ์ผ่อนแรงมีลักษณะคล้ายล้อเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสิ่งของ โดยร้อยไว้กับเชือก โซ่ หรือลวดสลิง

“ปั่นจั่น” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ยกสิ่งของขึ้นลงตามแนวตั้ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของเหล่านั้นในลักษณะเขวเลี้ยวไปตามแนวราบ

“ปั่นจั่นชนิดอยู่กับที่” หมายความว่า ปั่นจั่นที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุม และเครื่องดันกำลัง อยู่ในตัว ซึ่งติดตั้งอยู่บนหอสูง ขาตั้ง หรือบนล้อเลื่อน

“ปั่นจั่นชนิดเคลื่อนที่” หมายความว่า ปั่นจั่นที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุม และเครื่องดันกำลัง อยู่ในตัว ซึ่งติดตั้งอยู่บนยานพาหนะที่ขับเคลื่อนได้

“ลวดสลิง” หมายความว่า เชือกที่ทำด้วยเส้นลวดหลายเส้นที่ตีเกลียวหรือพันกันรอบแกนชิ้นเดียว หรือหลายชิ้น

“ค่าความปลอดภัย” หมายความว่า อัตราส่วนระหว่างแรงดึงที่รับได้สูงสุดต่อแรงดึงที่อนุญาตให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัย

“ผู้บังคับปั่นจั่น” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่บังคับการทำงานของปั่นจั่นให้ทำงานตามความต้องการ

“ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั่นจั่น” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่ให้สัญญาณเมื่อหรือสัญญาณสื่อสารชนิดอื่นกับผู้บังคับปั่นจั่น

“ผู้ยึดเกาะวัสดุ” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่ผูก มัด หรือเกี่ยววัสดุที่ใช้ปั่นจั่นยก

“ผู้ควบคุมการใช้ปั่นจั่น” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการใช้ หรือสั่งการให้ผู้บังคับปั่นจั่นปฏิบัติตาม ตลอดจนพิจารณาหน้าที่ซึ่งทำการยกและจัดทำแผนการยก

“หม้อน้ำ” (boiler) หมายความว่า ภาชนะปิดที่ผลิตน้ำร้อนหรือไอน้ำที่มีความดันสูงกว่าบรรยากาศโดยได้รับความร้อนจากพลังงานของเชื้อเพลิงหรือความร้อนจากพลังงานอื่น

“หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน” (thermal fluid heater) หมายความว่า ภาชนะที่ภายในบรรจุของเหลวที่มีคุณสมบัติในการรับและถ่ายเทความร้อนได้ โดยรับความร้อนจากการสันดาปของเชื้อเพลิงหรือความร้อนจากพลังงานอื่น เพื่อนำไปถ่ายเทความร้อนให้กับอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนของเหลวจะไหลเวียนตลอดเวลาเพื่อรับและถ่ายเทความร้อนได้อย่างต่อเนื่อง

หน้า ๕
เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๕๒ ก ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

“ภาชนะรับความดัน” (pressure vessel) หมายความว่า ภาชนะปิดที่มีความดันภายใน ภาชนะและภายนอกภาชนะแตกต่างกันมากกว่า ๕๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป และให้หมายความรวมถึงถึงปฏิกิริยา (reactor) แต่ไม่รวมถึงภาชนะบรรจุก๊าซความดัน

“ภาชนะบรรจุก๊าซความดัน” (compressed gas cylinder) หมายความว่า ภาชนะรับความดันที่ใช้สำหรับบรรจุแบบไม่มีตะเข็บขนาดความจุตั้งแต่ ๐.๕ ลิตร ถึง ๑๕๐ ลิตร และแบบมีตะเข็บขนาดความจุตั้งแต่ ๐.๕ ลิตร ถึง ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่รวมถึงภาชนะบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว ก๊าซธรรมชาติอัด และก๊าซธรรมชาติเหลว

“ผู้ควบคุมหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน” หมายความว่า บุคคลซึ่งนายจ้างจัดให้หน้าที่ควบคุมการทำงานและการใช้หม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน

“การตรวจสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นส่วนหรือกลไกการทำงานของเครื่องจักร ปั่นจั่น หม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน ภาชนะรับความดัน หรือภาชนะบรรจุก๊าซความดัน

“การทดสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบ ทดลอง และรับรองการใช้งานชิ้นส่วนอุปกรณ์ หรือกลไกการทำงานของอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยและปลอดภัย โดยบุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี

“วิศวกร” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

ข้อ ๔ การแจ้งตามข้อ ๙๖ ข้อ ๑๐๙ และข้อ ๑๑๑ ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้แจ้งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

ข้อ ๕ การจัดทำคู่มือการใช้งานหรือสำเนาเอกสารที่กฎกระทรวงนี้กำหนดให้ทำเป็นหนังสือตามข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๒๔ ข้อ ๓๔ (๓) ข้อ ๔๓ (๒) ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๖ ข้อ ๔๙ (๓) ข้อ ๕๔ (๑) ข้อ ๕๕ (๒) และ (๘) ข้อ ๕๖ ข้อ ๕๗ ข้อ ๕๘ ข้อ ๖๓ ข้อ ๘๒ (๑) ข้อ ๘๔ ข้อ ๘๕ ข้อ ๘๗ ข้อ ๑๐๔ ข้อ ๑๐๗ ข้อ ๑๑๐ ข้อ ๑๑๓ ข้อ ๑๑๔ และข้อ ๑๑๕ ผู้มีหน้าที่จัดทำจะทำในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม ก๊าซ แสงอาทิตย์ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ ล้อตุนกำลัง รอก สายพาน เพลา เฟือง หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้งเครื่องมือกล

“เครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร” หมายความว่า ส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ที่ออกแบบหรือติดตั้งไว้ในบริเวณที่อาจเป็นอันตรายจากเครื่องจักรเพื่อช่วยป้องกันอันตรายแก่บุคคลที่ควบคุมหรืออยู่ในบริเวณใกล้เคียง

“เครื่องบีบโลหะ” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้สำหรับการบีบ ตัด อัด ฉีดขึ้นรูป ชิ้นส่วนโลหะหรือวัสดุอื่น

“รถยก” หมายความว่า รถที่ติดตั้งอุปกรณ์ใช้สำหรับการยกหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของ เช่น ฟอร์คลิฟต์ (forklift) หรือรถที่ทำงานในลักษณะเดียวกัน

“ลิฟต์โดยสาร” หมายความว่า เครื่องจักรใช้สำหรับบุคคลโดยสารหรือขนส่งวัสดุสิ่งของขึ้นลง ระหว่างชั้นต่าง ๆ ของอาคาร ยานพาหนะ หรือโครงสร้างอื่น

“ลิฟต์ขนส่งวัสดุ” หมายความว่า เครื่องจักรใช้เฉพาะขนส่งวัสดุสิ่งของขึ้นลงระหว่างชั้นต่าง ๆ ของอาคาร ยานพาหนะ หรือโครงสร้างอื่นที่ไม่ใช้สำหรับบุคคลโดยสาร

“เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง” หมายความว่า เครื่องจักรที่ออกแบบเฉพาะใช้สำหรับยก เคลื่อนย้ายคนขึ้นไปทำงานบนที่สูงหรือที่ต่างระดับอย่างปลอดภัย เช่น รถกระเช้า กระเช้าแขวน หรือกระเช้าแบบกรรไกร

“รอก” หมายความว่า อุปกรณ์ผ่อนแรงมีลักษณะคล้ายล้อเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสิ่งของ โดยร้อยไว้กับเชือก โซ่ หรือลวดสลิง

“ปั้นจั่น” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ยกสิ่งของขึ้นลงตามแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของเหล่านั้นในลักษณะแขวนลอยไปตามแนวนอน

“ปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่” หมายความว่า ปั้นจั่นที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุม และเครื่องต้นกำลังอยู่ในตัว ซึ่งติดตั้งอยู่บนหอสูง ขาตั้ง หรือบนล้อเลื่อน

“ปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่” หมายความว่า ปั้นจั่นที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุม และเครื่องต้นกำลังอยู่ในตัว ซึ่งติดตั้งอยู่บนยานพาหนะที่ขับเคลื่อนได้

“ลวดสลิง” หมายความว่า เชือกที่ทำด้วยเส้นลวดหลายเส้นที่ตีเกลียวหรือพันกันรอบแกนชั้นเดียวหรือหลายชั้น

“ค่าความปลอดภัย” หมายความว่า อัตราส่วนระหว่างแรงดึงที่รับได้สูงสุดต่อแรงดึงที่อนุญาตให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัย

“หม้อน้ำ” (boiler) หมายความว่า ภาชนะปิดที่ผลิตน้ำร้อนหรือไอน้ำที่มีความดันสูงกว่าบรรยากาศโดยใช้ความร้อนจากการสันดาปของเชื้อเพลิงหรือความร้อนจากพลังงานอื่น

“หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน” (thermal fluid heater) หมายความว่า ภาชนะที่ภายในบรรจุของเหลวที่มีคุณสมบัติในการรับและถ่ายเทความร้อนได้ โดยรับความร้อนจากการสันดาปของเชื้อเพลิงหรือแหล่งความร้อนจากพลังงานอื่น เพื่อนำไปถ่ายเทความร้อนให้กับอุปกรณ์ แลกเปลี่ยนความร้อนโดยของเหลวจะไหลเวียนตลอดเวลาเพื่อรับและถ่ายเทความร้อนได้อย่างต่อเนื่อง

“ภาชนะรับความดัน” (pressure vessel) หมายความว่า ภาชนะปิดที่มีความดันภายใน ภาชนะและภายนอกภาชนะแตกต่างกันมากกว่า ๕๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป และให้หมายความรวมถึง ถังปฏิกรณ์ (reactor) แต่ไม่รวมถึงภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน

“ภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน” (compressed gas cylinder) หมายความว่า ภาชนะรับความดัน ที่ใช้สำหรับบรรจุก๊าซแบบไม่มีตะเข็บขนาดความจุตั้งแต่ ๐.๕ ลิตร ถึง ๑๕๐ ลิตร และแบบมีตะเข็บ ขนาดความจุตั้งแต่ ๐.๕ ลิตร ถึง ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่รวมถึงภาชนะบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว ก๊าซธรรมชาติอัด และก๊าซธรรมชาติเหลว

“ผู้ควบคุมหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน” หมายความว่า บุคคลซึ่ง นายจ้างจัดให้มีหน้าที่ควบคุมการทำงานและการใช้หม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน

“ผู้ควบคุมหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน” หมายความว่า บุคคลซึ่งนายจ้างจัดให้มีหน้าที่ควบคุมการทำงานและการใช้หม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน

“การตรวจสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นส่วนหรือกลไกการทำงานของเครื่องจักร ปั่นจั่น หม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน ภาชนะรับความดัน หรือภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน

“การทดสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบ ทดลอง และรับรองการใช้งานชิ้นส่วนอุปกรณ์หรือกลไกการทำงานของอุปกรณ์เพื่อความถูกต้องและปลอดภัย โดยบุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี

“วิศวกร” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

๔. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง มาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำ
และหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อถ่ายโอนความร้อน

พ.ศ. ๒๕๔๙

๔. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำและหม้อต้ม ที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน พ.ศ. ๒๕๔๙

หน้า ๑๙
เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๑๒๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง มาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำและหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน

พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๖ ข้อ ๘ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ และ ข้อ ๑๙ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน และกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ผู้ควบคุมประจำหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน” หมายความว่า คนงานประจำโรงงานที่ทำหน้าที่ในการควบคุมการทำงาน การตรวจสอบและบำรุงรักษาประจำหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน

“วิศวกรควบคุมและอำนวยความสะดวกหม้อน้ำ” หมายความว่า วิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร ที่รับผิดชอบการใช้หม้อน้ำซึ่งมีอัตราการผลิตไอน้ำตั้งแต่ ๒๐ ตันต่อชั่วโมงขึ้นไป ควบคุมดูแล ผู้ควบคุมประจำหม้อน้ำและจัดทำแผนการใช้งาน การบำรุงรักษาให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยและข้อกำหนดสำหรับหม้อน้ำ

“วิศวกรตรวจสอบหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน” หมายความว่า วิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบแบบแปลนการติดตั้งและควบคุมการติดตั้ง ตรวจสอบ วิเคราะห์และจัดทำรายงานความปลอดภัยในการใช้งานของหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน พร้อมทั้งแนะนำวิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง เป็นไปตามหลักวิศวกรรม

“วิศวกรควบคุมการสร้าง หรือซ่อมหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน” หมายความว่า วิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและรับรองแบบ ควบคุม ตรวจสอบ กำกับดูแลการสร้าง การซ่อมแซม หรือการดัดแปลงหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน ให้เป็นไปตามแบบและรายละเอียดที่ผ่านการรับรอง

“หน่วยรับรองวิศวกรรมด้านหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน” หมายความว่า นิติบุคคลที่มีขอบเขตการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

หน้า ๒๐
เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๑๒๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙

(๑) ตรวจสอบและรับรองแบบหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

(๒) ตรวจสอบหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน ที่นำเข้าจากต่างประเทศตามข้อ ๑๒

(๓) ตรวจสอบ ควบคุม กำกับดูแลการสร้าง การซ่อมแซม หรือการดัดแปลง หม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน ให้เป็นไปตามแบบ และรายละเอียด ที่ผ่านการรับรองจากหน่วยรับรองวิศวกรรมด้านหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน

(๔) ตรวจสอบแบบแปลนการติดตั้ง และการติดตั้งหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน และเครื่องอุปกรณ์ส่วนควบให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรม

(๕) ตรวจสอบ วิเคราะห์และจัดทำรายงานความปลอดภัยในการใช้งานของหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน พร้อมทั้งแนะนำวิธีการแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักวิศวกรรม

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ผู้ควบคุมประจำหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน” หมายความว่า
คนงานประจำโรงงานที่ทำหน้าที่ในการควบคุมการทำงาน การตรวจสอบและบำรุงรักษาประจำหม้อน้ำ
หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน

“วิศวกรควบคุมและอำนวยการใช้หม้อน้ำ” หมายความว่า วิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร
ที่รับผิดชอบการใช้หม้อน้ำซึ่งมีอัตราการผลิตไอน้ำตั้งแต่ ๒๐ ตันต่อชั่วโมงขึ้นไป ควบคุมดูแล
ผู้ควบคุมประจำหม้อน้ำและจัดทำแผนการใช้งาน การบำรุงรักษาให้เป็นไปตามมาตรฐานความ
ปลอดภัยและข้อกำหนดสำหรับหม้อน้ำ

“วิศวกรตรวจสอบหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน” หมายความว่า
วิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบแบบแปลนการติดตั้งและควบคุมการติดตั้ง
ตรวจสอบ วิเคราะห์และจัดทำรายงานความปลอดภัยในการใช้งานของหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้
ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน พร้อมทั้งแนะนำวิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง เป็นไปตามหลักวิศวกรรม

“วิศวกรควบคุมการสร้าง หรือซ่อมหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน”
หมายความว่า วิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและรับรองแบบ ควบคุม
ตรวจสอบ กำกับดูแลการสร้าง การซ่อมแซม หรือการดัดแปลงหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลว
เป็นสื่อนำความร้อน ให้เป็นไปตามแบบและรายละเอียดที่ผ่านการรับรอง

“หน่วยรับรองวิศวกรรมด้านหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน”
หมายความว่า นิติบุคคลที่มีขอบเขตการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและรับรองแบบหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน
ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

(๒) ตรวจสอบพิสูจน์หม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน ที่นำเข้าจาก
ต่างประเทศตามข้อ ๑๒

(๓) ตรวจสอบ ควบคุม กำกับดูแลการสร้าง การซ่อมแซม หรือการดัดแปลง หม้อน้ำ
หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อนให้เป็นไปตามแบบ และรายละเอียด ที่ผ่านการรับรอง
จากหน่วยรับรองวิศวกรรมด้านหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน

(๔) ตรวจสอบแบบแปลนการติดตั้ง และการติดตั้งหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลว
เป็นสื่อนำความร้อน และเครื่องอุปกรณ์ส่วนควบให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรม

(๕) ตรวจสอบ ทดสอบ วิเคราะห์และจัดทำรายงานความปลอดภัยในการใช้งานของหม้อน้ำ
หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน พร้อมทั้งแนะนำวิธีการแก้ไขให้ถูกต้องตามหลัก
วิศวกรรม

“หน่วยรับรองวิศวกรรมด้านหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน”
หมายความว่า นิติบุคคลที่มีขอบเขตการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและรับรองแบบหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน
ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

(๒) ตรวจสอบพิสูจน์หม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน ที่นำเข้าจาก
ต่างประเทศตามข้อ ๑๒

(๓) ตรวจสอบ ควบคุม กำกับดูแลการสร้าง การซ่อมแซม หรือการดัดแปลง หม้อน้ำ
หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อนให้เป็นไปตามแบบ และรายละเอียด ที่ผ่านการรับรอง
จากหน่วยรับรองวิศวกรรมด้านหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน

(๔) ตรวจสอบแบบแปลนการติดตั้ง และการติดตั้งหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลว
เป็นสื่อนำความร้อน และเครื่องอุปกรณ์ส่วนควบให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรม

(๕) ตรวจสอบ วิเคราะห์และจัดทำรายงานความปลอดภัยในการใช้งานของหม้อน้ำ
หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน พร้อมทั้งแนะนำวิธีการแก้ไขให้ถูกต้องตามหลัก
วิศวกรรม

๕.ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ในการให้ความเห็นชอบ การเป็นผู้ตรวจและ
ทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถ
ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัด เป็นเชื้อเพลิง
ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

พ.ศ. ๒๕๖๐

๕.ประกาศกรรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบ การเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์พ.ศ. ๒๕๖๐

หน้า ๑๐๗
เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๓๐๐ ง ราชกิจจานุเบกษา ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

ประกาศกรรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบ
การเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัด
เป็นเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์
พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามที่ได้มีประกาศกรรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบและการยกเลิกการให้ความเห็นชอบการเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศกรรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบและการยกเลิกการให้ความเห็นชอบการเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้แล้ว นั้น

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบการเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง โดยกำหนดให้ผู้ตรวจและทดสอบต้องมีเครื่องมือ เครื่องใช้ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม เพียงพอ และมีอุปกรณ์สำหรับเชื่อมต่อระบบสารสนเทศกรรมการขนส่งทางบก ซึ่งจะทำการดำเนินการตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของกฎกระทรวงกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๐ อธิบดีกรรมการขนส่งทางบกจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกรรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบและการยกเลิกการให้ความเห็นชอบการเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) ประกาศกรรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบและการยกเลิกการให้ความเห็นชอบการเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

หน้า ๑๐๘
เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๓๐๐ ง ราชกิจจานุเบกษา ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

“การตรวจและทดสอบ” หมายความว่า การตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ และการติดตั้งส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง

“ผู้ตรวจและทดสอบ” หมายความว่า ผู้ได้รับหนังสือให้ความเห็นชอบการเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง

“ผู้ตรวจและทดสอบทั่วไป” หมายความว่า ผู้ตรวจและทดสอบที่ไม่เป็นผู้ผลิตรถยนต์ ซึ่งตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ และการติดตั้งส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงที่ผ่านกระบวนการผลิตเสร็จเรียบร้อยแล้ว

“ผู้ตรวจและทดสอบที่เป็นผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ตรวจและทดสอบที่เป็นผู้ผลิตรถยนต์ ซึ่งตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ และการติดตั้งส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงที่ผลิตจากโรงงานเป็นครั้งแรกก่อนจดทะเบียน ซึ่งมีการกำหนดรหัสหรือรุ่นเป็นการเฉพาะ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบการเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง โดยกำหนดให้ผู้ตรวจและทดสอบต้องมีเครื่องมือ เครื่องใช้ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม เพียงพอ และมีอุปกรณ์สำหรับเชื่อมต่อระบบสารสนเทศการขนส่งทางบก ซึ่งจะทำให้การดำเนินการตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของกฎกระทรวงกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๐

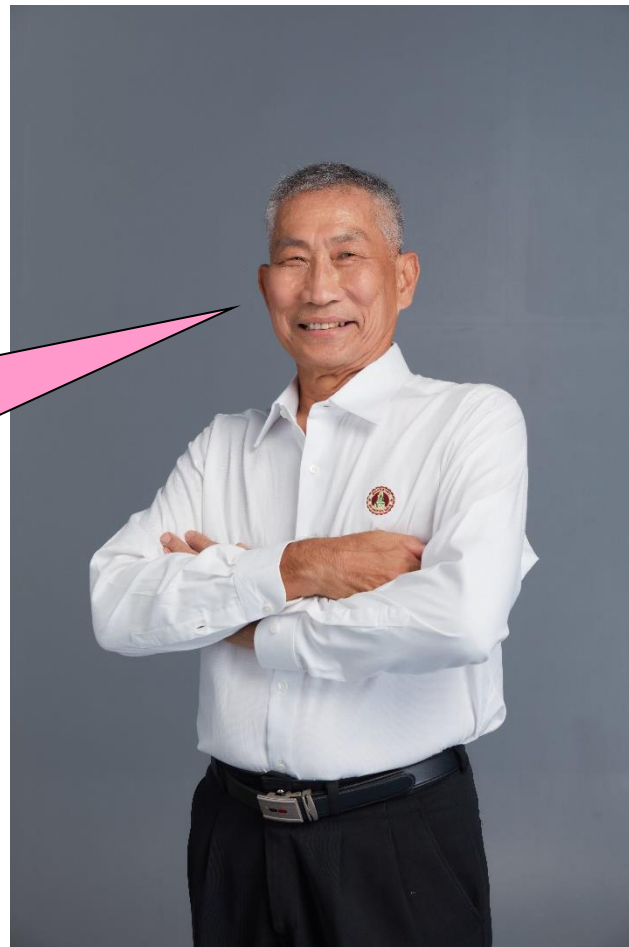
“การตรวจและทดสอบ” หมายความว่า การตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ และการติดตั้งส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง

“ผู้ตรวจและทดสอบ” หมายความว่า ผู้ได้รับหนังสือให้ความเห็นชอบการเป็นผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง

“ผู้ตรวจและทดสอบทั่วไป” หมายความว่า ผู้ตรวจและทดสอบที่ไม่เป็นผู้ผลิตรถยนต์ ซึ่งตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ และการติดตั้งส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงที่ผ่านกระบวนการผลิตเสร็จเรียบร้อยแล้ว

“ผู้ตรวจและทดสอบที่เป็นผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ตรวจและทดสอบที่เป็นผู้ผลิตรถยนต์ ซึ่งตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ และการติดตั้งส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิงที่ผลิตจากโรงงานเป็นครั้งแรกก่อนจดทะเบียน ซึ่งมีการกำหนดรหัสหรือรุ่นเป็นการเฉพาะ

ขอบคุณครับ

โยธา

เหมืองแร่

เครื่องกล

ไฟฟ้า

อุตสาหกรรม

สิ่งแวดล้อม

เคมี